

[Anders Andersen.]

understreger, at det har ingen sagkyndige hidtil kunnet finde ud af i forbindelse med de mange undersøgelser, der har været op igennem årene. Jeg ved ikke, om ministeren har en særlig evne, men hvis vi ser på bemærkningerne, så fremgår den særlige evne i hvert fald ikke af bemærkningerne. Det er nu ligningsmyndighederne, der skal vurdere, om en lånoptagning er nødvendig for, at en skatteyder fortsat skal kunne erhverve sin indtægt. Dermed stiller man ligningsmyndighederne over for ved en lånoptagning at skulle vurdere, om det er en investering af driftsmæssig betydning eller det er en investering i et privat forbrug. Jeg tror ikke, med al respekt for ligningsmyndighederne, at det er en opgave, som de vil være i stand til at løse.

Ministeren peger selv på i bemærkningerne, at det vil give en øget administration, og at det vil give et øget antal skattesager. Det er der for mig ingen tvivl om. Det vil give et utal af skattesager, for dette er jo ikke et område, hvor man én gang for alle kan træffe en eller anden principiel beslutning eller en afgørelse i landsskatteretten. Hvert enkelt tilfælde vil have forskellige forudsætninger, det skal vurderes ud fra en forskellig baggrund, og det vil være en uløselig opgave for ligningsmyndighederne.

Hvis dette lovforslag gennemføres, betyder det, at man vil opkræve 1.700 mill. kr. mere i skat af parcelhuse. Må jeg stille det spørgsmål: hvad hvis man har haft et parcelhus tidligere og deri har et pantebrev indestående, som giver en renteafkastning? Denne renteafkastning skal stadig væk beskattes progressivt, mens man nu efter ministerens forslag skal trække renten fra i skatten og ikke i indkomsten. Det vil efter min opfattelse være en helt urimelig procedure.

Jeg vil også gerne stille et andet spørgsmål til ministeren: når skatte- og afgiftsministeren mener, at han kan skelne imellem privat gæld og erhvervs-gæld, hvorfor har han så ikke fremsat et forslag, som opfylder boligforligets formål at nedtrappe fradrag for renter og nedtrappe lejeværdien, så man derved kan komme væk fra at skulle have overskud eller underskud på sin bolig? Det var en af de forudsætninger, man drøftede

forbindelse med boligforliget, og derfor forundrer det i hvert fald mig, at ministeren ikke er i stand til så at fremsætte et sådant forslag, når han kan fremsætte det foreliggende.

Man ændrer forudsætningerne for gaver. Nu bliver det dyrere, hvis man har bundet sig til i en årrække at yde gaver til almennyttige formål. Det kan være kristelige foreninger, fritids- og ungdomsarbejde og mange andre ting, man yder disse gaver til. Mange gange har man jo bundet sig i en længere årrække i så henseende.

Man ændrer forholdet for aftægtsydelser, som er aftalt under givne forudsætninger, man rammer altså nu de folk, som under hensyntagen til hele deres samlede økonomi fik fastsat disse underholdsbidrag. Nu skal de trækkes fra i skatten, men hvis de, der modtager bidraget, stadig væk har en indtægt, der ligger oppe i progressionen, så beskattes de efter progressionen. Det kan ikke være rimeligt. Det kan måske i andre tilfælde, hvor disse underholdsbidrag naturligvis ved en sådan ændring vil blive mindre fremover, få visse sociale konsekvenser. Der er også på dette område urimeligheder.

Og uddannelsen. Hvis man optager lån under uddannelsen, skal renterne af disse lån fremtidig trækkes fra i skatten og ikke som hidtil i indtægten. Jeg vil gerne spørge, om ikke forudsætningen for at kunne få lov at trække renter fra i indtægten er, at de har forbindelse med erhvervelse af indtægten. Har ministeren den opfattelse, at en uddannelse ikke har forbindelse med senere at kunne erhverve en indtægt af en vis størrelse? Her rejser man altså den modsatte argumentation og siger, at renter af uddannelseslån fremtidig også kun skal kunne trækkes fra i indtægten.

Jeg er forbavset over ministerens forslag i § 1, nr. 11, til ændring af § 17 A, renter af henstand. Vi indgik umiddelbart før jul et forlig om, at visse renter af henstand kunne trækkes fra i indtægten. Nu foreligger der her et forslag fra ministeren om, at disse renter for fremtiden heller ikke kan trækkes fra i indtægten, men trækkes fra i skatten. Samme problemer rejser sig i forbindelse med 3.000 kr.s reglen. Den omfatter kapital-, livsforsikring og ulykkesforsikring. De skal også trækkes fra i skatten. Heller ikke bør-